

[Landbrugsministeren.]

Tider for de Laan, der gives efter denne Lov, som for de Laan, vi kom ind paa i 1928 gennem de saakaldte store Driftslaane foreninger.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen var noget betænkelig ved Forhøjelsen af Tilskuddet til Administrationen og udtalte, at det havde vist sig, at Administrationsudgifterne her voksede, ligesom det skete saa mange andre Steder. Jeg tror ikke, det er, fordi Udgifterne er vokset, at man maa gaa til en Forhøjelse. Grunden er snarere den, at man havde regnet med, at Foreningerne selv kunde bære disse Administrationsudgifter, men dette viste sig at volde store Vanskeligheder. Enten maatte de Mennesker, der arbejdede med Sagen, arbejde uden noget som helst Vederlag, hvad ingen jo kan blive ved med ret længe, eller ogsaa maatte man gaa til at opkræve et Beløb af Garanterne, hvad jeg i Betragtning af den gode Sag heller ikke synes vilde være heldigt. Derfor anser jeg det for rigtigst, at man forhøjer det Tilskud, der her er Tale om — og det vil jeg ogsaa antage, det ærede Medlem er enig med mig i.

Jeg skal, som sagt, være rede til i det Udvalg, som jeg forstaar man ønsker nedsat, at give de Oplysninger, som de forskellige Partier ønsker.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Larsen (Bjerre): Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Skove.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3157; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3156).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Hansen (Usserød): I forrige Rigsdagssamling fremsatte den højtærede Land-

brugsminister Forslag til Lov om Skove og Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Skove i de sønderjyske Landsdele. Under Udvalgsbehandlingen af disse Lovforslag blev der fra flere Sider fremsat Ønske om, at Udvalgets Medlemmer maatte faa Lejlighed til at se paa Forholdene i de forskellige Skove og Plantager her i Landet. Den højtærede Landbrugsminister imødekom dette Ønske, og Udvalgets Medlemmer har ved de foretagne Ekskursioner i Skove og Plantager set megen god Skov, saavel under Stats- som under Privatdrift, men vi har ogsaa set Skove, som var i mindre god Stand, ja, enkelte Steder misrøgtet. Man kunde derfor have ønsket, at vi havde haft en Skovlov, der i højere Grad kunde have værnet Skovene, saaledes at Samfundshensyn gik forud for private Skovejeres Udbytte-Interesser. Udvalget har gennem disse Ekskursioner gjort adskillige Erfaringer, som ogsaa præger det nu fremsatte Lovforslag, og jeg vil rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister, fordi Udvalget har faaet Lejlighed til ude i Marken at gøre disse Erfaringer.

Det foreliggende Forslag til Lov om Skove omfatter hele Landet, saaledes at der ikke som i Fjor bliver en særlig Lovgivning for Sønderjylland. Dette maa anses for en Fordel, idet det maa være Formaålet paa alle Omraader at faa en ensartet Lovgivning for hele Landet. Lovforslaget er dels bygget paa den Betænkning, som den i 1920 nedsatte Skovlovskommission har afgivet, dels paa de Erfaringer, som Udvalget er kommet til ved de foretagne Skovrejser, og det er min Overbevisning, at dette Lovforslag maa kunne faa en let Gang gennem Rigsdagen, da vi jo alle er enige om, at en ny Skovlov er haardt tiltrængt. Vi lever som bekendt paa Forordningen af 27. September 1805, altsaa paa en snart 130-aarig Lov, som ganske naturligt maa afløses af en mere tilsvarende Lovgivning, og en saadan Lovgivning maa indeholde saadanne Bestemmelser, at vore Skove holdes i planmæssig Drift og bevares gennem Fredskovsforpligtelsen, og at de Skove, som ikke er saadan Fredskovspligt underkastet, saa vidt muligt sikres mod Rovdrift. Driften af vore Skove har jo en særlig Karakter, idet den foregaar ved en mangeaarig Om-drift. For Lovtræernes Vedkommende er denne mere end hundreaarig; der skal saaledes flere Slægtleds Arbejde til hver Om-drift, og derfor er det nødvendigt, at Samfundets Interesser i vore Skove beskyttes gennem en Lovgivning.

Trods al Tale om „den danske Bøge-